

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

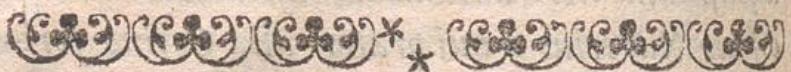
Vanitas Vanitatum Consideratione Seria Evanescens

Bellegambe, François

Insulis, 1681

Consideratio XXI. Abrenuntiatio mundi necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51072](#)

CONSIDERATIO XXI.

AB RENVNTIATI O MVNDI NECESSARIA.

I. **O**Mnis ex vobis , qui non renuntiat omnibus , quæ possidet , non potest meus esse discipulus. (a) Audis hæc Servatoris & Iudicis tui verba , & adhuc mundo inhæres ? Ergone , inquires , sine mundanarum rerum abrenuntiatione salvare non possum ? Audi Angelicum Doctrinam . Quòd homo totaliter ea , quæ sunt mundi , abjiciat ; non est necessarium ad perveniendum in finem prædictum , nempe beatitudinis æternæ : quia potest homo utens rebus humanais , dummodò in eis finem non constituat , ad beatitudinem æternam pervenire : sed expeditius veniet , totaliter bona hujus mundi abdicando ; & idèo de hoc dantur consilia Evangelii : Si vis perfectus esse , vende quæ habes , & da pauperibus , & habebis thesaurum in cœlo. Matth. 19. &c.

(a) Luc. 14.

(b) Hoc in tuo pono arbitrio, te electionis dominum constituo, non in necessitatem traho. (c) Si vis, inquit, esse perfectus. Non cogo, non impero, sed propono palmam, ostendo præmia: tuum est eligere, si volueris in agone atque certamine coronari. (d) O magni consilii Angele, quām pauci tua sequuntur consilia, qui nec præcepta servant! *exclamat meritò ascetica disciplina peritissimus magister.* (e) Admonere vos volo, ut relinquatis omnia, sed non præsumo. Si ergo cuncta mundi relinquere non potestis, sic tenete quæ hujus mundi sunt, ut tamen per ea non teneamini in mundo; ut terrena res possideatur, non possideat; ut sub mentis vestræ sit dominio quod habetis; ne, si mens vistra terrenarum rerum amore vincitur, à rebus suis magis ipsa possideatur. Sit ergo res temporalis in usu, æterna in desiderio: sit res temporalis in itinere, desideretur æterna in perventione. Quasi ex latere respiciatur, quidquid

P. V

[b] x. 2. q. 108. ar. 4. (c) Chrysost. hom. 2. ad Pop. (d) Hieron. ep. ad Demetriad. (c) Haynefve verit. pract. p. 1. feria 3. hebd. 2. post Epiph,

346 CONSIDERATIO XXI.

in hoc mundo agitur : ante nos autem tendant mentis oculi , dum totâ intentione illa conspiciunt, ad quæ pervenimus.... Non ergo, Fratres , audiemus vobis dicere , ut omnia relinquatis ; sed tamen , si vultis , omnia etiam retinendo relinquitis , si sic temporalia geritis , ut tamen totâ mente ad æterna tendatis. Hinc etenim Paulus Apostolus dicit 1. Cor. 7. Tempus breve est; reliquum est, ut qui habent uxores , tanquam non habentes sint ; & qui flent , tanquam non flentes ; & qui gaudent , tanquam non gaudentes ; & qui emunt , tanquam non possidentes ; & qui utuntur hoc mundo , tanquam non utantur : præterit enim figura hujus mundi.... Nihil sit quod desiderium mentis vestræ retardet ; nullius vos rei in hoc mundo delectatio implicit. Si bonum diligitur , mens in bonis melioribus , id est , in cœlestibus delectetur. Si malum metuitur , mala animo æterna proponantur : ut dum illic esse conspicit & amplius quod diligit , & amplius quod pertimescat , hic omnino non inhæreat. (e) Divitiæ si affluant,

[e] Gregor. hom. 36. in Evang.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 347

occinit Vates, nolite cor apponere. (f)
At quām illud difficile sit & rarum, mo-
net Siracides : Beatus vir, qui inventus
est sine macula, & qui post aurum
non abiit, nec speravit in pecunia &
thesauris. Quis est hic, & laudabi-
mus eum ? (g) Et Sapientia incarnata :
Amen dico vobis, quia dives difficilē
intrabit in regnum cœlorum. Et ite-
rum dico vobis : Facilius est camelum
per foramen acus transire, quām di-
vitēm intrare in regnum cœlorum.

(h) Rursus, cūm edifferit parabolam jacti
seminis : Quod autem in spinas ceci-
dit, hi sunt, qui audierunt, & à sol-
licitudinibus, & divitiis, & vo-
luptatibus vitæ, eentes, suffocantur,
& non referunt fructum. (i) Apostolus
verò : Volo vos sine sollicitudine esse.
Qui sine uxore est, sollicitus est quæ
Domini sunt, quomodo placeat Deo.
Qui autem cum uxore est, sollicitus
est quæ sunt mundi, quomodo pla-
ceat uxori, & divisus est. Et mulier
innupta, & virgo, cogitat quæ Do-
mini sunt, ut sit sancta corpore &
spiritu. Quæ autem nupta est, co-

(f) Ps. 61. (g) Ecclesiasticus. 31. (h) Matth. 19.

(i) Lyc. 8,

348 CONSIDERATIO XXI.

gitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porrò hoc ad utilitatem vestram dico; non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi;
(k) & salutem vestram operandi. Intra-te per angustam portam: quia lata porta & spatio-sa via est, quæ ducit ad perditionem; & multi sunt qui intrant per eam. Quàm angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt qui inveniunt eam! (l) Vide, quanta inter has vias separatio sit, quantumque discrimin. Illa ad mortem, hæc tendit ad vitam. Illa celebratur & teritur à multis; hæc vix invenitur à paucis.... Si ergo odio atque invidia possidemur; si cupiditati & avaritiæ cedimus: si præsentia comoda futuri, præferimus: per spacio-sam viam incedimus. Habemus enim ad hæc comitum multitudinem, & latè similium stipamur agminibus. At verò si ab his omnibus vitiis sumus extranei, si purum ac liberum animum præstamus: & omni cupiditate

(k) I. Cor. 7. (l) Matth. 7.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 349

calcatâ , solis studemus divites esse virtutibus ; per angustam viam nitimur : conversatio enim ista paucorum est : estque perrarum atque difficile, idoneos hujus itineris comites reperi-
re. (m) Nescitis quod ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium ? Sic currite ut comprehendatis. Omnis autem qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet : & illi quidem ut corruptibilem coronam accipient ; nos autem incorruptam. (n) Quicumque ad fidei agonem venimus , luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil au-
tem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident : nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si ves-
titus quisque cum nudo luctatur, ci-
tius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt ter-
rena omnia, nisi quedam corporis in-
dumenta ? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta ab-
jiciat, ne succumbat. (o)

II. Considerandum est, Fratres di-
lectissimi, & identidem cogitandum :

(m) Hieron. aut Paulin. ep. ad Celantiam. (n) 1.
Cor. 9. (o) Gregor. hom. 32. in Evang.

350 CONSIDERATIO XXI.

Renuntiasse nos mundo, & tanquam hospites & peregrinos istic interim degere. (a) Quando te interrogavit (*Levita, in Baptismo*): Abrenuntias diabolo & angelis ejus? quid dixisti? Abrenuntio. Abrenuntias sæculo & voluptatibus ejus? quid respondisti? Abrenuntio. Memor esto sermonis tui, & nunquam tibi excidat tuæ series cautionis. Si chirographum homini dederis, teneris obnoxius, ut pecuniam ejus accipias: teneris adstrictus, & reluctantem te fœnerator adstringit, si recusas, vadis ad judicem, atque illuc tuâ cautione convinceris. Ubi promiseris, considera, vel quibus promiseris. Levitam vidisti, sed minister Christi est. Ergo Chirographum tenetur non in terra, sed in cœlo..... Ergo abrenuntiasti mundo, abrenuntiasti sæculo: esto sollicitus; semper recordare, quid promiseris. (b) Huic (*diabolo*) vos renuntiare professi estis: in qua professione non hominibus, sed Deo & Angelis ejus conscribentibus, dixistis, Renuntio. Renuntiate non solùm vocibus, sed etiam moribus: non tantùm sono

[a] *Cyprian. de mortalit.* (b) *Ambros. de sacra*
b. i. c. 2.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 351

linguæ, sed & actu vitæ: nec tantum labiis sonantibus, sed operibus pronuntiantibus. Scitote vos cum callido, antiquo, & veternoſo inimico ſuscepiffe certamen. Non in vobis post renuntiationem inveniat opera ſua; non jure vos attrahat in ſervitutem ſuam. Deprehenderis enim & detegeris Christiane, quando aliud agis, & aliud profiteris, fidelis in nomine, aliud demonſtrans in opere; non tenens promiſſio- nis tuæ fidem: modò ingrediens tem- plum orationes fundere; post modicum in ſpectaculis cum histrionibus impu- dicè clamare. Quid tibi cum pompis diaboli, quibus renuntiaſti? Ut quid claudicatis ambobus inguinibus? (3. Reg. 18.) Si Deus eſt, ite post illum: ſi mundus eſt, ite post illum. Si Deus eligitur, ſerviatur illi ſecundūm ipſius voluntatem: ſi mundus eligitur, ut quid fictum cor Deo accommodatur? Quis- quis contempto Deo ſequeris mun- dum, & ipſe te deſerit mundus. Se- quere adhuc quantum potes fugitivum, & ſi potes, apprehende eum, tene eum: ſed video, non potes; fallis te. Ille enim labiles motus ſuos torrentis iectu

352 CONSIDERATIO XXI.

percurrrens, dum te videt inhærentem
sibi, & tenentem se, ad hoc te rapit
non ut salvet, sed ut perdat te. Quid
tibi cum pompis diaboli, amator Chri-
sti? Noli te fallere. Odit enim tales
Deus, nec inter suos deputat professo-
res, quos cernit viæ suæ desertores....
Eligite amare Creatorem mundi, & re-
nuntiate pompis mundanis, quibus
princeps est diabolus cum angelis suis.
(c) Quæ est domus illius (*diaboli*)?
Mundus iste. Et vasa illius? pecca-
tores & infideles habitantes in eo. Au-
diens ergo mundum domum esse dia-
boli, fuge mundum, ne diutius habi-
tans in domo diaboli, iterum fias servus
ipsius.... Fuge autem mundum, con-
versatione, non corpore. Nam & ipse
mundus non naturâ diaboli est, sed
corruptione. Nec ab initio fecit hunc
mundum diabolus, sed Deus: postea
corruptione factus est diaboli. Ergo
mundus quidem ipse, Dei est: cor-
ruptio autem mundi, diaboli est. Si
ergo de mala conversatione recesseris,
etsi corpore sis in mundo, recessisse
videris de mundo diaboli, & esse in

(c) August. l. 4. de Symb. ad Catechum. c. I.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 353

Dei mundo. Fuge ergo de mundo, id est, de voluptatibus mundi, ne forte diutius vivens in possessione operum ejus, fias proprius servus ipsius. (d) Fugiamus in patriam verissimam. Illic patria nobis, & illic pater, à quo creati sumus, ubi est Jerusalem civitas, quæ est mater omnium. Sed quæ est fuga? Non utique pedum, qui sunt corporis. Isti enim quocumque currunt, in terra currunt, & de solo ad solum transeunt. Nec navibus fugiamus, & curribus & equis, qui obligantur & cadunt: sed fugiamus animo, & oculis, aut pedibus interioribus. (e) Quis sapiens animal suum impeditum sarcinâ per angustum iter dirigat, cuius unum latus excelsi montis moles premet, aliud rupes præceps adstituat; ubi si temeritas prævaluerit, aut revertendum est, aut evadendum? Debet itaque quæ sunt onerosa deponere, qui vult ad judicium venire; & terrena contemnere, cui est animus cœlestia possidere. (f) Debet ex integro terrenis actibus abrenuntiare, qui

(d) Auth. op. imp. in Matth. ho. 29. (e) Ambros. l. de Isaac & anima c. 8. (f) Valerian. hom. 2.

354 CONSIDERATIO XXI.

vult cœlestibus mandatis satisfacere.
(g) Nónne spes nostra non est de hoc
sæculo? Non amemus sæculum. Ab
amore sæculi vocati sumus, ut aliud
sæculum speremus & diligamus. (h)

III. Egredimini filiæ Sion. (a) Egre-
dimini, id est, exite de sollicitudini-
bus & cogitationibus sæculi: exite de
angustiis corporalibus; exite de va-
nitatibus sæculi. (b) Helias ad cœlo-
rum regna festinans, non potest ire
cum pallio, sed mundo immundo om-
nia dimittit. (c) Adolescenti cuidam,
qui S. Augustinum sibi Patronum ad-
optaverat, objectum est hujusmodi
sonnum. Tanquam invitatus com-
parabat se ad celeberrimum convivium,
cum aliquot aliis qui præcesserant. In-
tereà virum videt venerabili specie,
qui eum à turba seducens, hæc itera-
bat: Transite vana, transite vana.
Tum conversus ad alios: Et hic, in-
quit, statuit deservire Deo. Hoc mi-
rificè excitatus adolescens & confir-
matus viro, vanitatibus spretis, Deo
in religiosâ domo se mancipavit, ut

(g) Idem ho. 3. (h) August. serm. 39. de Verb.
Dom. (a) Canic. 3. (b) Ambr. l. de Isaac c. 3.
[c] Hieron. ep. ad Julian.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 355

decreverat. (d) *Monachus quidam cum paradisum videret, in eumque vellet ingredi, audivit ab Angelo: Nemo piger huc ingreditur. Ite, certate, contemnите vanitates saeculi.* (e) *Quia qui contempserit saecularia, ipse merebitur semper terna: nec potest quisquam meritum regni coelestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.* (f) *Impossibile est & in praesenti saeculo bona consequi & in futuro.* (g) *Non enim ad imperium cœlorum pervenitur superbiâ, divitiis, prefecturâ: sed humilitate, paupertate, lenitate.* Arcta enim & angusta est porta, quæ dicit ad regnum (Matth. 7.) Quisquis ergo honoribus inflatus fuerit, & auri thesauris dilatatus, tanquam onustum & impeditum animal per angustum regni iter transire non poterit... Ideò nudi in saeculo nascimur, nudi etiam accedimus ad lavacrum; ut nudi quoque & expediti ad cœli januam properemus. (h) *Hoc ipsum nos docuit Salvator, nudus in crucem*

(d) Litt. ann. Soc. 1588. Colleg. Paris. P. le Blanc in Ps. 113. n. 27. (e) Moschus prat. spirit. c. 130. (f) Ambr. l. 5. in Luc. (g) Origin. in Ps. 36. ho. 2. (h) Ambr. serm. 10.

356 CONSIDERATIO XXI.

ascendens. Hunc imitatus Job, auditâ rerum omnium ac liberorum jacturâ, surrexit, & scidit vestimenta sua. (i) Ob hoc conscidit, ait Origenes, ut expeditior, atque constantior extitisset in prælio; ut illa quæ retardant, depoñeret; ut illa quæ impediunt, à se projiceret; ut tanquam audacissimus præliator, & tanquam singularis monachus adversus innumeros inimicos, & adversus inæstimabiles adversarios singulariter immobilis perficiasset. (k) Agite, exuamus omnia. Nudus enim constitit adversarius. Numquid inerti iunctantur pugiles? Nonne certaminis lex jubet eos nudos in stadium ingredi? sive calor sit, sive frigus, depositis vestimentis ingrediuntur. Si quis nuditatem recusat, idem certamen recusare necesse est.... Quomodo pugnabit adversus spiritualia nequitiae (Eph. 6.) qui possessionibus vacat acquirendis, ut undique possit facile supplantari? Quomodo cum avaritiæ spiritu certabit, qui pecuniis obruitur? Quomodo curret adversus dæmones omni nudos sollicitudine, qui

(i) Job. 1. (k) Orig. libr. I. in Job.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 357

curis indutus est innumerabilibus ?...
Insidiis nudus aut non petitur , aut
ægrè capitur. (l) Fuge cum Ioseph , qui re-
licto pallio nudus de manibus impudicæ do-
minæ effugit. (m) Fuge cum adolescentे illo,
qui amictus sindone super nudo , cùm
tenerent eum Christi comprehensores , re-
jectà sindone nudus profugit ab eis.
(n) Fuge cum innumeris Christi Athletis ,
qui generosâ mundi fugâ , rerum omnium
spontaneâ nuditate , de principe mundi
hujus , de rectoribus mundi tenebra-
rum harum , feliciter triumpharunt . Sic
triumpharunt Iosaphatus Abenniris Indianum
Regis filius , qui veritatem & fidem edoc-
tus à Barlaamo , rebus omnibus abdicatis
atque ad eò regiâ potestate , in altam eremum
se contulit , futurus aptior cælo , Deo fami-
liarior : Ioannes Chrysostomus , qui etiam
matris viduæ , alteras nuptias renuentis in
eius gratiam , lacrymas contempsit , ut om-
nium nudus , pro Deo , pro salute decertaret :
Franciscus Assisas , qui rejectis etiam ves-
tibus , patri concessit omnia , illud subjun-
gens sibi in posterum majorem facultatem
fore dicendi : Pater noster qui es in cæ-
lis , apud quem omnem thesaurum

(l) Nilus Abb. Lib. ascetico. [m] Gen. 39.

(n) Marc. 14.

358 CONSIDERATIO XXI.

reposui, & omnem spem collocavi:
Thomas Aquinas, superatis fortiter matris,
fratrum, ac sororum minis atque blanditiis:
Maurontus Catuacensium sive Duacensium
Dux, illustrissimo genere, opibus immensis,
honorum affluentia, regis gratia, modestia
religiosa postpositis, suoque exemplo per-
mot a Hermingarde sponsa, ut aeterno sponso
Christo fidem adstringeret: Aloysius Gon-
zaga, Marchionis Castilionensis primogeni-
tus, perruptis omnibus, quae pater, quae alii
objiciebant, impedimentis: Stanislaus Kostka,
acribus parentis litteris minisque nihil di-
motus a proposito religionis, quam adierat
capebita pauperis habitu fugâ; innumeri
denique alii sic triumpharunt, quorum
magnam seriem exhibent sacri fasti in dies
singulos. Nec poteris sine stupore, atque
utinam & imitatione! legere (sive apud
Sacchinum nostrum, (o) sive apud Mat-
thiam Tanner) (p) capitale odium, quo
Rudolphus Aquaviva Dux Atriæ filius se-
culum prosecutus est, sic, ut nihil sibi su-
litis, nihil quietis esse duceret ac diceret,
quin evictis tandem patre, fratre Cardina-
li, ipsoque supremo Pontifice, admitteretur
in minimam IESV Societatem tanquam in

[o] Histor. Soc. P. 3. l. 4. (p) Sec. IESV milles.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 359

portum felicitatis ; dignus proinde , qui ve-
luit Christum mundi contemptu secutus fue-
rat , ita pro ejusdem fide vitam & sangu-
inem profunderet ; uti nudatis generosè da-
tisque cervicibus occubuit , crudeliter à Chris-
tianæ religionis hostibus enectus in India.
Vtinam & ejusmodi nos capiat rerum terre-
narum tedium , quod quondam clarissimum
fidei Catholicæ testem in nova Francia Pa-
trem Ioannem de Brebeuf : Cœpit me , in-
quiebat ille alicubi , magna aversio re-
rum creatarum , quæ tandem in mor-
te deserendæ sunt. Ita quotidie me
geram , quasi quotidie , imò singulis
momentis , moriturus. In Deo solo
quiescit cor meum , & præter ipsum ,
nihil mihi sunt omnia , nisi propter
ipsum. (q) Ita mundum fuge ut in te
maneat Deus : quia in his , qui amorem
mundi Dei amori præponunt , non
dignatur Divinitas sibi facere mansio-
nem ; & impossibile est eos à Deo regi ,
qui se diabolo tradidere , (r) eundo post
suas & mundi concupiscentias. Totus mun-
dus in malo situs est (i. Joan. 5.) Ergo
qui extra malum esse vult , necessariò
sele à mundo segregabit. (s)

[q) Tanner sup. (r) Cyprian. de Iejun. & tentat.
Christi. (s) Nyssen. Orat. 5. de orat. Domin.